

การพัฒนาแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้
SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหินแก่นวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

Improving Student Support System Management Model B
y Using SMART MODEL of Nongmuentanwittaya School,
Roi Et Secondary Educational Service Area Office

พิสดา อำภัพันธ์ / Pisda Ampapun

โรงเรียนหนองหินแก่นวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

Nongmuentanwittaya School, Roi Et Secondary Educational Service Area Office

Corresponding author, E-mail: pisda2514@gmail.com

(Received: 23 August 2024, Revised: 1 March 2025, Accepted: 3 March 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหินแก่นวิทยา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) เพื่อพัฒนารูปแบบ 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบ และ 4) เพื่อประเมินรูปแบบ โดยมีการวิจัย 4 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ รองผู้อำนวยการ ครู คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง จำนวน 185 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูและนักเรียน จำนวน 252 คน ระยะที่ 4 การประเมินรูปแบบ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ รองผู้อำนวยการ ครู คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง จำนวน 185 คน และนักเรียน จำนวน 152 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถาม 2) แบบสัมภาษณ์ 3) แบบทดสอบ และ 4) แบบประเมิน ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ และค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบัน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่คาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจัดลำดับความต้องการจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และด้านการส่งต่อนักเรียน 2) ผลการสร้างรูปแบบ ประกอบด้วย (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหา (4) การดำเนินการ (5) การประเมินผล และ (6) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า (1) ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของครู โดยรวมมีระดับพัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาก และคะแนนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ผลการคัดกรองนักเรียน มีนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ร้อยละ

8.30 (3) ผลการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนานักเรียน นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหามีจำนวนลดลง ร้อยละ 84.21 และ 4) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า (1) ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เปรียบเทียบระหว่างปี 2565 กับ ปี 2566 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.79 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.96 (2) ผลการประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (3) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ (4) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ; ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน; SMART MODEL

ABSTRACT

This research aimed to (1) study basic information of student support system management model of Nongmuentanwittaya School (2) develop the model (3) try it out and (4) evaluate it. Four research phases were used. First, study basic information collecting from 185 informants including deputy director, teachers, school committees, guardians and five experts. Second, develop the model receiving information from nine senior experts. Third, study the model trial result. The target groups combined 252 of teachers and students. Last, evaluate it by the same informants. Research instruments were questionnaire, interview, test and evaluation. The data was analyzed using content analysis and statistics including percentages, mean, standard deviation, Z-test, relative gain score and priority needs index. **The findings were:** 1) The overall current condition was average. The expected condition reached the highest level. The priority needs index were; information and technology use, community involvement and students referring. 2) The model creation result included 1) principle 2) objective 3) content 4) action 5) evaluation and 6) conditions leading to success. The model appropriation and instructions reached the highest level. 3) The model trial results were; 1) The teachers' knowledge evaluation result was higher developed with statistical significance at .01. 2) Students screening result showed an 8.30 percent increase of students being at risk. 3) The result of youth counselor activities use showed an 84.21 percent decrease of students being at risk. 4) The model evaluation indicated that; 1) The O-NET test result of Mathayomsuksa 3 students increased 1.79 percent comparing between 2022 and 2023. Likewise, the test results of Mathayomsuksa 6 students increased 0.96 percent. 2) The feasibility evaluation result and model benefits reached the highest level. 3) The informants satisfaction survey reached the highest level. 4) The students satisfaction survey reached the highest level.

Keywords: Management; Student support system; SMART MODEL

บทนำ

การพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนแล้วการป้องกัน การช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้ว ในเชิงลบก็ปรากฏเช่นกัน เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ก็เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมีเป้าหมายให้พัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์มีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต ซึ่งนอกจากจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยตรงแล้ว ยังจำเป็นต้องคำนึงถึงกลไกและสภาพแวดล้อมที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มที่ เพื่อเตรียมคนให้มีคุณภาพ สามารถคิดวิเคราะห์ ป้องกันและแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับตนเอง ครอบครัว และสังคมได้ ภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกคน โดยเฉพาะบุคลากร ครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด ด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์ และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโต งดงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป (กรมสุขภาพจิต, 2555)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตระหนักในความสำคัญของการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งสถานศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมี ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่มีความเข้มแข็ง จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์มาตรการและจุดเน้นใน การพัฒนาคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังได้สนับสนุนส่งเสริมให้ สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จัดกิจกรรมต่าง ๆ อาทิการเยี่ยมบ้านนักเรียน การจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต การพัฒนา วินัยเชิงบวก รวมทั้งการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนโดยมุ่งที่จะพัฒนานักเรียน ในทุกระดับให้สมรรถนะและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเจตนารมณ์และมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สอดคล้องกับมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (วัชรชัย จิระจินดากุล และปานวาด ทับทึง, 2563)

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีคุณค่าและความจำเป็นที่สถานศึกษา จะต้องนำไปปฏิบัติให้เกิดผลกับนักเรียนอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน นอกเหนือจากปัญหาและความ จำเป็นดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ก็มีปัญหาด้านอารมณ์หรือครอบครัว เช่น ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้เพราะต้อง ทำงานหนักหรือผู้ปกครองทะเลาะตบตีกันต่อหน้าเด็ก ทำให้เด็กในครอบครัวกลายเป็นเด็กที่ขาดความอบอุ่น หรือมีภาวะทางอารมณ์ที่ไม่เหมือนเด็กปกติ อีกทั้งผู้ปกครองบางคนไม่ได้เห็นความสำคัญของการศึกษา

และทำให้เด็กไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว จึงทำให้เด็กนักเรียนขาดเรียนบ่อยและซ้ำชั้น ประสิทธิภาพการศึกษาจึงลดลง แม้ว่าเด็กจะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่หากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีแน่นอนว่าคุณภาพทางอารมณ์ของเด็กก็จะมีแนวโน้มที่จะแย่ลง บางคนอาจเปลี่ยนตัวเองไปเป็นคนหัวรั้น ต่อต้าน ขี้โมโห และสุดท้ายอาจจะเลือกทางเดินที่ผิดได้ และด้วยเหตุผลที่ยกตัวอย่างมานี้ส่งผลให้เด็กที่มีคุณภาพหลายคนหลุดจากโอกาสที่ได้รับการพัฒนาตัวเอง (อุษา ชูชาติ และลัดดา อินทร์พิมพ์, 2558) อย่างไรก็ตามการจัดการศึกษาในปัจจุบันไม่ใช่เป็นเรื่องเฉพาะครูและผู้บริหารสถานศึกษาเท่านั้น แต่จะต้องเสริม “การมีส่วนร่วมของชุมชน” ให้เกิดขึ้นในองค์ประกอบของการจัดการศึกษา กล่าวคือชุมชนไม่เพียงให้ความร่วมมือ สนับสนุนเอื้อเฟื้ออยู่ภายนอกเหมือนดังที่ผ่านมา หากยังควรขยายบทบาทของการมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทั้งระบบอย่างต่อเนื่องอีกด้วย การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นวิธีการบริหารงานที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ได้มีส่วนร่วมตามความเหมาะสมนับตั้งแต่การร่วมคิดร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมสนับสนุน ร่วมติดตาม ประเมินผล ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมรับผิดชอบผลงานที่ออกมา ร่วมภาคภูมิใจในผลงาน รางวัลที่เกิดจากการร่วมกันปฏิบัติงาน หรือรับข้อตำหนิต่างที่เกิดขึ้น นั่นคือ ร่วมรับทั้งผิดและชอบ (สุธรรม ธรรมทัตตานนท์, 2554)

โรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด สถานที่ตั้งเลขที่ 150 หมู่ที่ 13 บ้านหนองหมื่นถ่าน ตำบลหนองหมื่นถ่าน อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45160 ปีการศึกษา 2566 เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวนนักเรียน 229 คน จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา 23 คน โรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยาเห็นความสำคัญของการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งทางโรงเรียนได้คัดกรองนักเรียน จากการประเมิน SDQ ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 พบว่า มีนักเรียนกลุ่มเสี่ยง จำนวน 11 คน กลุ่มที่มีปัญหา 8 คนและนักเรียนที่ไม่จบหลักสูตร 6 คน นักเรียนกลุ่มดังกล่าวมีแนวโน้มสูงที่จะมีพฤติกรรมรุนแรงและมีผลกระทบต่อการเรียน นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงด้านครอบครัว ด้านยาเสพติด ด้านอารมณ์ จึงจำเป็นต้องมีรูปแบบการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยยึดแนวคิด ทฤษฎีของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาเป็นแนวทางในการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ได้รูปแบบที่พัฒนาแล้วนำไปใช้จนเกิดคุณค่าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ตอบสนองนโยบายกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการให้โรงเรียนในสังกัดเอาใจใส่ดูแลนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการทำงานที่มีคุณภาพและดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีศักยภาพ เป็นทรัพยากรที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา มีคุณธรรมจริยธรรม และมีชีวิตที่เป็นสุข โดยบุคลากรในโรงเรียนทั้งผู้บริหาร ครูทุกคน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน ร่วมมือร่วมใจในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีคุณภาพ เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนให้มีความเท่าเทียมอย่างมีคุณภาพ ภายใต้ความร่วมมือและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งดังกล่าว ข้าพเจ้าในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ให้เป็นลำดับขั้นตอน มีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ มีวิธีการ กิจกรรมและเครื่องมือที่มีคุณภาพ เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประสบความสำเร็จ และเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
4. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 รวมจำนวน 524 คน จำแนกได้ดังนี้ 1) ผู้อำนวยการ (ผู้วิจัย) และรองผู้อำนวยการ จำนวน 2 คน 2) ครู จำนวน 23 คน 3) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 คน 4) ผู้ปกครอง จำนวน 245 คน และ 5) นักเรียน จำนวน 245 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ รองผู้อำนวยการ ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 ได้มาจากการเปิดตาราง Krejcie และ Morgan (สุจิตรา เทียนสวัสดิ์, 2534) จากประชากร 524 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 337 คน ซึ่งสามารถจำแนกได้ ดังนี้ 1) รองผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน 2) ครู จำนวน 23 คน 3) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 คน 4) ผู้ปกครอง จำนวน 152 คน และ 5) นักเรียน จำนวน 152 คน

ขอบเขตการวิจัย การวิจัยมี 4 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง รวมจำนวน 185 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครู จำนวน 23 คน ระยะที่ 4 การประเมินรูปแบบ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง รวมจำนวน 185 คน และนักเรียนเรียน จำนวน 152 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร เป็นแบบบันทึกข้อมูลจากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1
2. แบบทดสอบ ใช้สำหรับทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู ใช้ในการวิจัยระยะที่ 3
3. แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1
4. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1
5. แบบบันทึกการประชุมสนทนากลุ่ม เป็นแบบบันทึกการประชุมสนทนากลุ่มเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 และระยะที่ 3
6. แบบประเมิน เป็นแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบและประเมินความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 และระยะที่ 4

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด หลักการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
2. สร้างเครื่องมือการวิจัยเพื่อสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่ต้องการศึกษา
3. นำเครื่องมือการวิจัยที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพและพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น ความครอบคลุมของประเด็นที่ใช้วิเคราะห์ สังเคราะห์ความถูกต้อง ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถามด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามรายข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการว่าเหมาะสมหรือไม่ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.80-1.00
4. รวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่เกิดขึ้นไปหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ด้วยวิธี Item total correlation

ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22-0.77 และวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้วิธีของ Cronbach

5. ปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจัดพิมพ์เครื่องมือเป็นฉบับสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งเครื่องมือการวิจัยให้กลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งขอความอนุเคราะห์ให้ตอบกลับ
2. ตรวจสอบและคัดแยกเครื่องมือการวิจัยที่สมบูรณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ และนำประเด็นเหล่านั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ค่าคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ และค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

1.1 การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 1) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ 2) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร 3) แนวคิดเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) แนวคิดเกี่ยวกับหลัก การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 6) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน 7) แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงาน 8) แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน 9) แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน 10) แนวคิดเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 11) แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม 12) บริบทโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา และ 13) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน รองลงมา คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สภาพที่คาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน รองลงมา คือ การส่งต่อนักเรียน อันับความต้องการจำเป็นเมื่อจัดลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และด้านการส่งต่อนักเรียน

2. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์

3) เนื้อหา 4) การดำเนินการ 5) การประเมินผล และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

3.1 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โดยรวมมีระดับพัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการพัฒนา พบว่า หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ผลการคัดกรองนักเรียน พบว่า มีนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 8.30 ของนักเรียนทั้งหมด

3.3 ผลการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา และการดำเนินโครงการ/กิจกรรมด้วยนวัตกรรม SMART MODEL พบว่า นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหามีจำนวนลดลง คิดเป็นร้อยละ 84.21

4. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

4.1 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2565 กับ ปีการศึกษา 2566 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.79 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.96

4.2 ผลการประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของฝ่ายบริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การกำกับ ติดตาม และประเมิน ผลการดำเนินงานร่วมกับชุมชน ทำให้ครูที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน รองลงมาคือ การประชุมครู ผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน และแต่งตั้งตัวแทนผู้ปกครอง ชุมชนเข้าร่วมเป็นกรรมการคัดกรองนักเรียน และการบริหารสถานศึกษาโดยเน้นการมีส่วนร่วม ประหยัด เรียบง่าย ได้ประโยชน์สูงสุด

4.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนและมีการพูดคุยกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาคือ ครูที่ปรึกษาปกป้องข้อมูลของนักเรียน โดยรักษาความลับของนักเรียน และครูที่ปรึกษาให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยการให้คำปรึกษาอย่างเป็นกัลยาณมิตร

อภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา พบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน รองลงมา คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สภาพที่คาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน รองลงมา คือ การส่งต่อนักเรียน อันดับความต้องการจำเป็นเมื่อจัดลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นหน้าที่หลักของโรงเรียนที่จะต้องดำเนินการพัฒนาผู้เรียน และการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนของครูผู้สอน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น และสามารถที่จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนเพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกัน แก้ไขและช่วยเหลือนักเรียนได้ถูกทาง และในปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับสุนทร คล้ายสุบรรณและคณะ (2561) กล่าวว่า ความสำคัญของระบบสารสนเทศเป็นหัวใจของการบริหารงานและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการทุกระดับขององค์การทั้งในการปฏิบัติงานและการบริการ ใช้ช่วยในการตัดสินใจ การวางแผนและการประเมินผลเปรียบเทียบ ช่วยเพิ่มระดับความรู้ (Knowledge) ดังนั้น ทุกหน่วยงานจึงต้องมีระบบสารสนเทศไว้ใช้งาน โดยการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ในการกระบวนการจัดทำสารสนเทศ การปรับปรุงการทำงานให้รวดเร็วสามารถแก้ไขงานที่ซ้ำซ้อน สอดคล้องกับนพเกล้า ทองธรรมมา และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2562: 58) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ความต้องการจำเป็นในด้านการคัดกรองนักเรียนอยู่ในระดับสูงสุด ลำดับที่ 2 คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียนลำดับที่ 3 มี 2 ด้าน โดยค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการส่งต่อนักเรียน ลำดับสุดท้าย คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

2. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) การดำเนินการ 5) การประเมินผล และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งรูปแบบมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และคู่มือการใช้รูปแบบมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ได้ผ่านกระบวนการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบ เกิดจากการวิเคราะห์เพื่อระบุปัญหา

และความต้องการในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา โดยการสังเคราะห์แนวคิดทั้งจากนักการศึกษาต่างประเทศและนักการศึกษาในประเทศ เป็นการผสมผสานหลักการ แนวคิดที่ลงตัว จึงเป็นการพัฒนาตามขั้นตอนที่ถูกต้อง โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร แนวคิดเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ แนวคิดเกี่ยวกับหลักการ บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐาน การปฏิบัติงาน แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของ โรงเรียน แนวคิดเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม บริบท โรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นดำเนินการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ คาดหวังของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนอง หมื่นถ่านวิทยา และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และดำเนินการ พัฒนาเพื่อกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบจึงได้รูปแบบที่มีความสมบูรณ์ สอดคล้องกับ Daft (2005: 20) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง ตัวแทนอย่างง่ายที่ใช้อธิบายมิติที่สำคัญบางมิติขององค์กร โดยรวมแล้วอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบเป็นแบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าวได้ศึกษาและ พัฒนาขึ้นมาเพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการ ทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง สอดคล้อง กับบุญชูธรรม พันธ์วัฒน์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารจัดการงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ การสร้าง รูปแบบการบริหารจัดการงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้า วิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ได้รูปแบบการบริหารจัดการงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 การวางแผนสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพและปัญหารูปแบบการบริหาร จัดการงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการตามแผน ปฏิบัติงานซึ่ง ประกอบด้วยการสร้างนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบ จำนวน 3 นวัตกรรม องค์ประกอบที่ 3 การใช้รูปแบบ และศึกษาสภาพปัญหาการใช้รูปแบบการบริหารจัดการงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน องค์ประกอบ ที่ 4 การศึกษาความพึงพอใจในรูปแบบการบริหารจัดการงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัด กรองนักเรียน

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา มีผลการทดลองใช้คือ 1) ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู โดยรวมมีระดับพัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาก และเมื่อ เปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการพัฒนา พบว่า หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลการคัดกรองนักเรียน พบว่า มีนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา คิด เป็นร้อยละ 8.30 ของนักเรียนทั้งหมด 3) ผลการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา และการดำเนิน

โครงการ/กิจกรรมด้วยนวัตกรรม SMART MODEL พบว่า นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหามีจำนวนลดลง คิดเป็นร้อยละ 84.21 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานตามรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา เป็นการดำเนินการร่วมกันของบุคลากรทุกคนในโรงเรียนและร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชน ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศร่วมปฏิบัติงาน ส่งเสริม สนับสนุน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ นิเทศ ติดตามประเมินผลในระหว่างการดำเนินการ และหลังดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญห และ การส่งต่อนักเรียน สอดคล้องกับกรมสุขภาพจิต (2551) กล่าวว่า กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาในการประสานงานหรือขอรับการสนับสนุนจากผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้ปกครอง ซึ่งการป้องกันและแก้ไขปัญหามีความจำเป็นอย่างมากสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา การประสานงานกับครูและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อการจัดกิจกรรมสำหรับการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน กิจกรรมการพัฒนาจึงเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับปกาพรณ์ แก้วโพธิ์ (2559) ได้ศึกษาผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า มีการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน 2) ข้อเสนอแนะและแนวทางในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริมและการพัฒนานักเรียน พบว่า ควรมีการส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษาได้ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดและทุกภาคส่วนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนกิจกรรมที่ควรส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ได้แก่ การจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพให้กับนักเรียน เป็นต้น

4. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ประกอบด้วย 1) ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2565 กับ ปีการศึกษา 2566 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.79 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.96 2) ผลการประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการประเมินความพึงพอใจของฝ่ายบริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานร่วมกับชุมชน ทำให้ครูที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน และ 4) ผลการประเมินความพึงพอใจ

ของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนและมีการพูดคุยกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานร่วมกัน โดยอาศัยกระบวนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน และมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความต้องการและมีความเหมาะสมกับบริบทของชุมชน มีการจัดกิจกรรมเพื่อนที่ปรึกษาเพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่มีปัญหาโดยการให้คำปรึกษาเบื้องต้น และสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่เพื่อนนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้ปกครองมีความใส่ใจดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น และรับทราบถึงปัญหานักเรียนที่พบในโรงเรียน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าและพัฒนาตนเองให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางบวก สอดคล้องกับโคกิตา คล้ายหนองสรวง (2558) ได้ศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 การวิจัยพบว่า 1) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.01 สอดคล้องกับบุญศรีศรี พันธ์วัฒน์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า 1) การทดลองใช้รูปแบบโดยครูหัวหน้าระดับ พบว่ารูปแบบมีความเป็นระบบ เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน มีความชัดเจนตรงกับความต้องการ กระชับเวลาเอื้อต่อการทำงานของครู แต่คู่มือการใช้ไม่เอื้อต่อผู้สูงวัย 2) การใช้รูปแบบโดยครูที่ปรึกษาพบว่า มีความพึงพอใจต่อการใช้งานโปรแกรมพร้าวคัดกรองโดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด 3) มีความพึงพอใจต่อการใช้คู่มือโปรแกรมพร้าวคัดกรองโดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษารายละเอียด และวิเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ก่อนนำไปใช้
2. จากการศึกษาอันดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา เมื่อจัดลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และด้านการส่งต่อนักเรียน ดังนั้นผู้บริหาร

การศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

3. จากผลการประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการกำหนดนโยบาย แนวทางหรือพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. จากผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนและมีการพูดคุยกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกขั้นตอนอย่างใกล้ชิด

5. สถานศึกษาสามารถนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม โดยสถานศึกษาสามารถปรับปรุง เพิ่มเติม รูปแบบ แผนงาน และโครงการต่างๆ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงสภาพหรือบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่งด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ดังนั้น ควรมีการศึกษากลยุทธ์หรือรูปแบบการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. จากการศึกษาสภาพที่คาดหวังในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน ดังนั้น ควรมีการศึกษากลยุทธ์หรือรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบในบริบทของสถานศึกษาที่มีขนาดเล็ก ระดับมัธยมศึกษา ดังนั้น ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ในโรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษ ซึ่งมีจำนวนนักเรียนมาก เพื่อจะเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละขนาดและความต้องการของสถานศึกษา

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด สามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัย ดังนี้

1. จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา พบว่า อันดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา เมื่อจัดลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และด้านการส่งต่อนักเรียน กล่าวคือการบริหาร จัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยปกติทั่วไปจะประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันแก้ไขปัญา และการส่งต่อ แต่ในปัจจุบันนี้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีความจำเป็นในกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกขั้นตอน เพราะจะทำให้การดำเนินงานมีความรวดเร็ว แม่นยำ และช่วยสื่อสารประชาสัมพันธ์ถึงผู้ปกครองได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง และการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญต่อการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุก ๆ ขั้นตอน เพราะผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิดที่สุดกับนักเรียน รู้จักนิสัยใจคอและพฤติกรรมของนักเรียนเป็นอย่างดี ดังนั้นต้องให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อจะได้ช่วยกันป้องกันและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

2. เงื่อนไขความสำเร็จอีกประการหนึ่งของการดำเนินการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน นั่นก็คือการนำนวัตกรรม SMART MODEL มาใช้ในการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้มีแนวทางและเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้นโดย SMART MODEL มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

S = Standard หมายถึง การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน มีขอบข่ายโครงสร้างในการดำเนินงาน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มี มาตรฐานคุณภาพ หลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพอย่างเป็นระบบ โดยมีครู ประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและมีการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

M = Morality หมายถึง การมีคุณธรรม จริยธรรม และการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม เป็น การพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม นักเรียนมีวิถีชีวิตที่สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้เกี่ยวข้องต้องมีความเข้าใจและมีแนวคิดไปในทาง เดียวกัน ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันในการดำเนินงานตามเหมาะสมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริม พัฒนา ควบคุม และแก้ไขความประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย ให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน และเป็นคนดีของสังคม

A = Achievement หมายถึง เน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากความคาดหวังของผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรภายนอก กล่าวคือ งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นงานที่มีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพราะเป็นการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะลงไปสู่ตัวนักเรียนโดยตรง โดยการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงาน เพราะเป็นงานที่ต้องร่วมมือกันกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องใช้เทคนิค ขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ ที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

R = Relation in community and network หมายถึง การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงาน โดยการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกกิจกรรม โดยนำหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกัน และเงื่อนไขความรู้ เงื่อนไขคุณธรรม มาใช้กับการดำเนินกิจกรรมทุกขั้นตอน เพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

T = Teamwork หมายถึง การทำงานเป็นทีม ใช้ความเป็นผู้นำ ผู้ตาม ยอมรับซึ่งกันและกัน โดยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครูทุกคน และหน่วยงานภายนอกที่มีส่วนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กิตติกรรมประกาศ

งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสม สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขตามขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง เพื่อให้การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยมีคุณภาพมาตรฐานระดับสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทย นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพสูงสุดในตน มีความรู้และทักษะที่แข็งแกร่งและเหมาะสมเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ระดับสูงขึ้นไป

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเนื่องจากความกรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษาจากรองศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัชนิเพ็ญ พลเยี่ยม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุริดา ชาปัญญา ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนิยา ถิระเดชชัย ดร. อุดลย์ศักดิ์ บุญนอก ดร. ธนา โด่งพิมาย ดร.เยี่ยม ธรรมบุตร ดร. นพรัตน์ มุลศรีแก้ว ดร.ไพโรจน์ สมภูงา ดร.อุพิษ เหมือนทอง นายณัฐพงศ์ เชื้อสระคู ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุริดา ชาปัญญา ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนิยา ถิระเดชชัย ดร.วงศกร ประกอบนันท์ ดร.ภิญโญ หอมไกล ดร.อนุชิต เปรมปรีดิ์ ดร.ดวงจันทร์ ยวงสุวรรณ และดร.ไพโรจน์ สมภูงา ในการตรวจเครื่องมือในการวิจัย การให้การสัมภาษณ์

เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และร่วมกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group) และประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา พร้อมทั้งให้แนวคิดและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองผู้อำนวยการ คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ที่ให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ ตลอดจนการให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ SMART MODEL ของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับความเมตตา ความเข้าใจ และความเอื้ออาทร ความอนุเคราะห์จากหลายท่านที่ให้แก่ผู้วิจัย รวมถึงกัลยาณมิตรที่ดีในการให้ความช่วยเหลือจนสามารถทำให้งานวิจัยในครั้งนี้ประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2551). *ภาวะสุขภาพจิต* (พิมพ์ครั้งที่ 4). องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- นพเกล้า ทองธรรมมา และ สุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2563). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 7(5), 264-278.
- ปกากรรณ์ แก้วโพธิ์. (2559). *ผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญชูรัมย์ พันธุ์วัฒน์. (2560). *การพัฒนาแบบการบริหารจัดการงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- วัชรชัย จิระจินดากุล และปานวาด ทับทึง. (2563). เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับปัญหาการคุ้มครองแรงงานเด็กเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในอุตสาหกรรมก่อสร้างของประเทศไทย. *วารสารนิติศาสตร์*, 11(1), 83-100.
- โสภิตา คล้ายหนองสรวง. (2558). *การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุนทร คล้ายสุบรรณ และคณะ. (2561). *การพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการวิจัยของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (รายงานผลการวิจัย)*. สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2554). *หลักการ ทฤษฎีและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา*. โรงพิมพ์สารคามการพิมพ์.

อุษา ชูชาติ และลัดดา อินทร์พิมพ์. (2558). มุมมองด้านการศึกษานายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา). *วารสารวิจัยการศึกษา*, 3(6), 1-7.

Daft, R.L. (2005). *The Leadership Experience*. International Student Edition: South- western.